

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci

žalobce: **R. K.**

zastoupený advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem

sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4

proti

žalovanému: **Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje**

sídlem 30. dubna 1682/24, 702 00 Ostrava

ve věci ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal soudní ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který spatřoval v odnětí a zadržení řidičského průkazu žalobci příslušníkem žalovaného. Podanou žalobou se žalobce domáhal vydání rozsudku:

„I. Zásah spočívající ve vynětí řidičského průkazu žalobce z jeho peněženky příslušníkem žalovaného je nezákonný.

II. Zásah spočívající v zadržení řidičského průkazu žalobce příslušníkem žalovaného je nezákonný.“

2. Žalobce v podané žalobě nejprve popsal skutkový stav, kdy dne 16. 10. 2016 měl jako řidič motorového vozidla dopravní nehodu a utrpěl mnohačetná zranění, pro která byl sanitkou převezen do nemocnice a byla mu podána silná analgetika. V nemocnici žalobce navštívil příslušník žalovaného a sdělil mu, že řídil bez řidičského oprávnění, neboť mu v roce 2014 měl být uložen zákaz řízení a řidičský průkaz neodevzdal, proto mu bude řidičský průkaz zadržen. Žalobce ve stavu silného útlumu psychomotorické činnosti se bránil pouze tím, že o žádném zákazu řízení neví, fyzický odpor však reálně klást nemohl. Příslušník žalovaného si od zdravotní sestry vzal žalobcovu peněženku, vytáhl z ní řidičský průkaz a ten mu následně zadržel podle § 118b zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v platném znění, (dále jen „zákon o silničním provozu“) ve spojení s § 118a odst. 1 písm. g) téhož zákona. Podle žalobce příslušník žalovaného nebyl oprávněn vytáhnout mu z peněženky řidičský průkaz, a tím spíš jej následně zadržet. Podle žalobce jde o dva nezákonné zásahy.
3. K tvrzenému zásahu v podobě odnětí řidičského průkazu žalobce dále v žalobě uvedl, že příslušník žalovaného porušil článek 2 odst. 3 Ústavy ČR (dále jen „Ústava“), článek 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a § 2 odst. 1 a 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“). Odejmutí řidičského průkazu z peněženky žalobce je zásahem do osobní sféry žalobce, a to bez zákonného podkladu. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 21. 1. 2016 č. j. 6 As 126/2015-42. Dále žalobce poukázal na § 34 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, v platném znění (dále jen „zákon o Policii“), upravující odnětí věci policistou. Podle žalobce v jeho případě nebyl naplněn ani jeden ze zákonných důvodů, pro které lze věc odejmout. O odnětí věci (řidičského průkazu) rovněž nebyl sepsán úřední záznam a žalobci nebylo vystaveno potvrzení. Nedošlo také k odnětí věci bez předchozí marné výzvy. Žalobce rovněž v postupu příslušníka žalovaného shledal paralelu s osobní prohlídkou, neboť žalobce sice neměl peněženku v oblečení oblečeném na sobě, ale měl ji v pokoji v oblečení vedle postele. Nelze přitom najít žádný zákonný důvod pro vykonání osobní prohlídky. Dále žalobce uvedl, že intenzitu namítaných nezákonných zásahů zvyšuje podobnost se skutkovou

podstatou uvedenou v § 185 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, v platném znění (dále jen „trestní zákoník“), a to v bezbrannosti žalobce, které příslušník žalovaného při nezákonném postupu využil.

4. V další části žaloby žalobce odůvodnil své žalobní tvrzení o nezákonnosti zadržení řidičského průkazu. Žalobce tvrdil, že postup žalovaného je v rozporu s ust. § 118b odst. 1 věty první zákona o silničním provozu, podle které je policista oprávněn z důvodů uvedených v § 118a odst. 1 písm. a) až h) zadržet řidičský průkaz. Podmínky pro zadržení řidičského průkazu zde nebyly, neboť nebylo zapotřebí „zabránění v jízdě“ a jednání příslušníka žalovaného v nemocnici nelze považovat za dohled na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, když žalobce již dávno účastníkem provozu nebyl. Ve chvíli, kdy příslušník žalovaného přišel do nemocnice, nebyl žalobce řidičem, a to s odkazem na § 2 písm. d) zákona o silničním provozu upravující definici řidiče jako účastníka provozu na pozemních komunikacích, který řídí motorové nebo nemotorové vozidlo. Institut zadržení řidičského průkazu je možno použít pouze proti řidiči. Žalobce poukázal na rozsudek NSS ze dne 28. 3. 2012, č. j. 2 As 130/2011-67, kde NSS dospěl k závěru, že je absurdní považovat za řidiče osobu, která po odstavení vozidla sedí již hodinu v hostinci a popíjí alkoholické nápoje. Žalobce má analogicky za to, že také on jako osoba, která ukončila jízdu na pozemní komunikaci, již nebyl řidičem a souvislost s provozem na pozemní komunikaci nebyla bezprostřední, neboť byla přetržena jinou déle trvající činností či dějem (převoz sanitkou do nemocnice, stabilizace stavu, vyšetření a následná hospitalizace, dohromady trvající několik hodin). K prokázání svých tvrzení žalobce navrhl výslech svědka, a to zdravotní sestry, která byla nezákonným zásahům žalovaného přítomna.
5. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že dle úředního záznamu příslušníka policie ze dne 7. 2. 2017 měl tvrzený zásah proběhnout tak, že po výzvě k předložení řidičského průkazu, dal žalobce ústní souhlas k vynětí jeho řidičského průkazu z peněženky a odevzdání policistovi zdravotní sestrou. Vzhledem ke zřejmému rozporu v tvrzeních nelze bez dalšího učinit závěr o namítané nezákonnosti zásahu správního orgánu. K zadržení řidičského průkazu žalovaný uvedl, že řidičský průkaz byl zadržen podle § 118 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu a skutečně nebyl zadržen na místě dopravní nehody, ale až v nemocnici, kam byl žalobce po dopravní nehodě převezen vozidlem rychlé záchranné služby. Žalovaný poukázal na stanovisko Ministerstva dopravy sp. zn. 262/2012-160-OST/2, z něhož vyplývá, že zadržení řidičského průkazu je zvláštní formou realizace veřejné správy, kdy k zásahu dochází typicky tzv. v terénu a bezprostřední zásah slouží k odvrácení nebezpečí, které bezprostředně hrozí zájmu chráněnému zákonem. Zadržení řidičského průkazu je nutno provést při zjištění protiprávního jednání, nikoliv dodatečně. Toto stanovisko připouští i určitou výjimku, a to když z objektivních důvodů není možno zadržet řidičský průkaz bezprostředně po zjištění protiprávního jednání. V takovém případě se zadrží ihned po „dostižení“ řidiče (např. v případě ujetí z místa dopravní nehody). V posuzované věci vzhledem k hospitalizaci žalobce nebezpečí zájmu chráněnému zákonem bezprostředně nehrozilo, avšak na druhé straně příslušník žalovaného z objektivních důvodů nemohl využít oprávnění zadržet řidičský průkaz na místě dopravní nehody, neboť zraněný řidič byl bezprostředně po jeho příjezdu odvezen vozidlem rychlé záchranné služby do nemocnice. Příslušník žalovaného tedy využil svého oprávnění zadržet řidičský průkaz ihned poté, co se s žalobcem poprvé setkal (v nemocnici).

6. Podle ust. § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
7. Podle ust. § 118b odst. 1 věty první zákona o silničním provozu, policista je oprávněn z důvodů uvedených v § 118a odst. 1 písm. a) až h) zadržet řidičský průkaz.
8. Podle ust. § 118a odst. 1 zákona o silničním provozu, policista může při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích přikázat řidiči motorového vozidla jízdu na nejbližší, z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, vhodné místo k odstavení vozidla a zabránit mu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla (dále jen „technický prostředek“) nebo odtažením vozidla, a to z důvodů uvedených pod písm. a) až h).
9. Z úředního záznamu předloženého žalovaným (ze dne 7. 2. 2017, č. j. KRPT-235985/PŘ-2016070106) krajský soud zjistil, že žalobce dne 16. 10. 2016 v 9:30 na silnici II/445 mezi obcemi Malá Morávka a Karlova Studánka jako řidič nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, kdy v levotočivé zatáčce vlivem rychlosti vyjel do protisměru, kde dostal smyk, následně ve smyku vyjel za levý okraj komunikace, kde vyrazil z uložení směrový sloupek, vjel do levé silniční příkopy, kde se s vozidlem převrátil, vozidlo bylo vlivem nárazu do svahu silničního příkopu vymršťeno do lesního porostu, kde narazilo do stromu a převrátilo se zpět na kola. Dopravní nehoda byla oznámena operačním střediskem 9:41 hodin a příslušníci žalovaného přijeli na místo nehody v 10:05 hodin, kdy začali provádět úkony šetření dopravní nehody. Žalobce jako řidič utrpěl při nehodě zranění, pro která byl bezprostředně po dopravní nehodě převezen rychlou záchrannou službou (dále jen „RZS“) do nemocnice v Krnově, a to kolem 10:07 hodin. Příslušníci žalovaného nestihli vyzvat žalobce jako řidiče k předložení dokladů potřebných k řízení a provozu motorového vozidla ani k dechové zkoušce, neboť mu byla v sanitě poskytována zdravotníky první pomoc. Při šetření dopravní nehody na místě bylo zjištěno, že žalobce má platnou blokaci řidičského oprávnění od 24. 7. 2014 s odůvodněním pozbytí řidičského oprávnění (zákaz řízení motorových vozidel). Po ukončení úkonů na místě dopravní nehody v 11:35 hodin v rámci šetření jeli příslušníci žalovaného do nemocnice prověřit zdravotní stav žalobce. Dorazili tam asi ve 12:15 hodin. Žalobce byl hospitalizován na chirurgickém oddělení. Příslušník žalovaného jej vyzval k předložení dokladů potřebných k řízení vozidla a sdělil mu, že v evidencích byla zjištěna blokáce řidičského oprávnění, a proto mu řidičský průkaz bude zadržen. Žalobce uvedl, že kdysi měl nějaký problém ohledně zákazu řízení, ale věc předal právníkovi. O tom, že má blokáci řidičského oprávnění, žalobce nevěděl, ale v peněžence má řidičský průkaz, a tu má u sebe sestrčka, takže si ho má příslušník žalovaného od ní vyžádat. S žalobcem bylo sepsáno potvrzení o zadržení řidičského průkazu č. ED X, které z důvodu zranění nemohl podepsat a ani se písemně vyjádřit, což je v potvrzení uvedeno. Příslušník žalovaného předal žalobci originál potvrzení, sdělil mu důvod zadržení a to, že řidičský průkaz bude zaslán k dalšímu opatření Městskému úřadu Břeclav. Po celou dobu jednání byl žalobce při vědomí, komunikoval zcela normálně,

nebyla na něm vidět žádná apatie, všemu rozuměl. Při odchodu z chirurgického oddělení příslušník žalovaného od sestřičky, která měla službu, vyžádal na základě ústního souhlasu žalobce jeho řidičský průkaz, který mu sestřička vyndala z peněženky, kterou vytáhla ze skříňky a hned po vydání řidičského průkazu ji tam vrátila. Příslušník žalovaného jednal s žalobcem sám, žalobce se nacházel v proskleném pokoji na lůžku, kdy na vedlejším lůžku ležel další pacient. Ošetřující lékař i zdravotnický personál nesdělili ke zranění žalobce žádné údaje, pouze to, že jde o lehké zranění.

10. Ve správním spisu Městského úřadu Rýmařov sp. zn. DASH 605/2016 POS je založen protokol o nehodě v silničním provozu sepsaný dne 16. 10. 2016, č. j. KRPT-235985/PŘ-2016-070106. Součástí správního spisu je potvrzení o zadržení řidičského průkazu dne 16. 10. 2016 s poznámkou, že řidič se necítí k vyjádření ani k podpisu z důvodu zranění. Rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 11. 2016, č. j. KRPT-235985/PŘ-2016-070106 došlo k odložení věci (přestupku). Dne 12. 12. 2016 bylo Městským úřadem Rýmařov zahájeno přestupkové řízení s žalobcem. Rozhodnutím ze dne 17. 2. 2017, č. j. MURY 4445/2017 byl žalobce uznán vinným přestupky podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) 1 a § 125c odst. 1 písm. k) silničního zákona, za což mu byla uložena pokuta v částce 25 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal.
11. Ze správního spisu Městského úřadu Hustopeče krajský soud zjistil, že dne 29. 11. 2013 pod č. j. MUH/46775/13/405 bylo vydáno rozhodnutí o přestupku, jímž byl žalobce uznán vinným přestupkem podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 silničního zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 3 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 1 měsíce od právní moci rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal. Jeho odvolání bylo zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 8. 7. 2014, č. j. JMK 10362/2014. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Brně a současně požádal o odložení výkonu rozhodnutí Městský úřad v Hustopečích, který usnesením ze dne 29. 9. 2014, č. j. MUH/37608/14/405 výkon rozhodnutí odložil. Žaloba byla rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 3. 9. 2015, č. j. 22 A 97/2014-35 zamítnuta, rozsudek nabyt právní moci dne 5. 10. 2015. Usnesením NSS ze dne 11. 12. 2015, č. j. 5 As 208/2015-27, které nabylo právní moci dne 15. 12. 2015, byla odmítnuta kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně.
12. Krajský soud v Ostravě v nyní posuzované věci již jednou rozhodl, a to rozsudkem ze dne 31. 10. 2017, č. j. 22 A 185/2016-40, který však byl zrušen rozsudkem NSS ze dne 21. 6. 2018, č. j. 9 As 437/2017-46, který nabyt právní moci dne 25. 6. 2018. Současně byla věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.
13. V dalším řízení krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. O žalobních tvrzeních uvažil následovně: Žalobce v žalobě specifikoval dva tvrzené zásahy. První z nich spatřuje ve formě odnětí řidičského průkazu (výrok I. petitu žaloby), druhý pak ve vlastním zadržení řidičského průkazu (výrok II. petitu žaloby).
14. Krajský soud se primárně zabýval otázkou, zda byly dány zákonné podmínky pro zadržení řidičského průkazu. Žalobce v části II. odůvodnění žaloby tvrdil, že tyto podmínky neexistovaly, neboť k zadržení řidičského průkazu ve smyslu příslušných

ustanovení zákona o silničním provozu (§ 118b ve spojení s § 118a odst. 1), musí dojít bezprostředně při výkonu dohledu nad bezpečností silničního provozu, kdy je dotčená osoba ve faktickém postavení řidiče, a proto tento zásah musí mít bezprostřední charakter. Krajský soud dospěl k závěru, že posuzovaná věc vykazuje specifické znaky, pro které se zmiňovaným obecným pravidlům, vyplývajícím z právní úpravy obsažené v zákoně o silničním provozu, v určité míře vymyká, což však neznamená, že postup podle ust. § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu nemohl žalovaný použít. Krajský soud předně vycházel ze smyslu ust. § 118b odst. 1 ve spojení s ust. § 118a odst. 1 písm. a) až h) zákona o silničním provozu, jímž je ochrana veřejného zájmu, který je třeba spatřovat v bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. V naprosté většině případů pak bude mít zadržení řidičského průkazu ve smyslu citovaných zákonných ustanovení podobu bezprostředního zásahu na místě dopravní nehody. Mohou však nastat případy, kdy k zadržení řidičského průkazu dojde až následně, např. jak uvádí žalovaný ve svém vyjádření v případě, kdy řidič z místa dopravní nehody ujede a je dostižen až následně. Krajský soud má za to, že situace, kdy je řidič ošetřován zdravotníky a následně odvezen sanitou do nemocnice, je obdobným výjimečným případem, neboť ošetření řidiče a jeho převoz do nemocnice má příčinnou souvislost s dopravní nehodou a momentální zdravotní stav řidiče představuje objektivní důvod, pro který nemůže být využito oprávnění bezprostředně na místě dopravní nehody zadržet řidičský průkaz. V posuzované věci dle tvrzení příslušníka žalovaného, které žalobce nijak nezpochybnil, přijeli příslušníci na místo nehody v 10:05 hodin a žalobce byl kolem 10:07 hodin odvezen vozidlem RZS do nemocnice. V dané situaci byl prioritní zdravotní stav žalobce, proto příslušníci žalovaného nemohli řidičský průkaz odejmout na místě. Z uvedeného děje však nelze dovodit, že by příslušníci žalovaného nebyli povinni chránit veřejný zájem, jímž je bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, a to zvláště za situace, kdy zjistili, že žalobce nejen způsobil aktuální dopravní nehodu, ale také již v minulosti pozbyl oprávnění k řízení motorových vozidel. Krajský soud nepovažuje za podstatné, že při zadržení řidičského průkazu hospitalizovaný žalobce již nebyl v postavení řidiče ve smyslu § 2 písm. d) zákona o silničním provozu, a to právě pro existenci příčinné souvislosti mezi chováním žalobce jako řidiče, který způsobil dopravní nehodu a jeho následnou hospitalizací. Krajský soud dospěl k závěru, že ust. § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu umožňuje zadržení řidičského průkazu i v popsané situaci, neboť nejen dle teleologického výkladu, ale i podle výkladu jazykového je takový postup možný, když ust. § 118b odst. 1 věty první zákona o silničním provozu opravňuje policistu k zadržení řidičského průkazu, jsou-li pro to důvody uvedené v § 118a odst. 1 písm. a) až h) zákona o silničním provozu, přičemž neuvádí, že se tak musí nutně stát při výkonu dohledu na bezpečnost a plynulost silničního provozu. Posuzovaná situace je zcela logickou výjimkou, neboť zejména s ohledem na význam zákonem chráněného veřejného zájmu není možno dovodit, že u dopravních nehod, kdy dojde ke zraněním účastníků dopravní nehody, která si vyžadají lékařskou pomoc a hospitalizaci, nelze řidičům zadržet řidičský průkaz. Judikát NSS ze dne 28. 3. 2012, č. j. 2 As 130/2011-67, na nějž poukázal žalobce v žalobě, nepovažuje krajský soud za případný a tedy aplikovatelný na posuzovanou věc, neboť ve zmiňovaném rozsudku došlo jednoznačně k přerušení příčinné souvislosti s provozem na pozemní komunikaci, což však v nyní posuzované věci nenastalo. Převoz žalobce vozidlem RZS do nemocnice, jeho vyšetření a ošetření a následná hospitalizace mají příčinnou souvislost s dopravní nehodou, neboť kdyby k ní nedošlo, žalobce by se v nemocnici neocítl. Krajský soud proto dospěl k závěru, že zákonné podmínky pro zadržení

řidičského průkazu žalobci příslušníkem žalovaného byly naplněny a žaloba je v této části nedůvodná.

15. Závěry krajského soudu se nijak neliší od předchozího následně zrušeného rozsudku ve věci, neboť NSS ve zrušujícím rozsudku tyto závěry ve vztahu k druhému zásahu plně aproboval.
16. Dále krajský soud posuzoval způsob, jakým došlo k odnětí řidičského průkazu žalobci. Soud se neztotožňuje s názorem žalobce, že příslušník žalovaného postupoval podle ust. § 34 odst. 1 zákona o Policii, když označené zákonné ustanovení upravuje odnětí věci. V posuzovaném případě se však nejednalo o odnětí movité věci, neboť řidičský průkaz do této kategorie nespadá. Řidičský průkaz je oprávněním k určité činnosti (řízení motorového vozidla) a nikoliv věcí movitou ve smyslu občanskoprávních předpisů. Jakákoliv právní argumentace vyplývající z ust. § 34 zákona o Policii je proto nesprávná. Příslušníkem žalovaného bylo jednoznačně postupováno podle ust. § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu, což ostatně vyplývá i z potvrzení o zadržení řidičského průkazu, které bylo žalobci předáno. Jak vyslovil NSS ve zrušujícím rozsudku, byl postup dle ust. § 118b zákona o silničním provozu opodstatněný, neboť toto ustanovení obsahuje speciální úpravu zadržení řidičského průkazu. Zadržení řidičského průkazu předcházelo ohrožení veřejného zájmu na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu žalobcem jako řidičem, takže příslušník žalovaného byl povinen v rámci své pravomoci vyplývající z § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu přijmout opatření k odstranění ohrožení veřejného zájmu, takže správně učinil úkon zadržení řidičského průkazu žalobci. Podle ust. § 114 zákona o Policii *každý je povinen bez zbytečného odkladu a bezplatně uposlechnout výzvy nebo pokynu nebo vyhovět žádosti policie nebo policisty; to neplatí, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis stanoví jinak. Nelze-li účelu výzvy, pokynu nebo žádosti dosáhnout pro odpor osoby, je policista oprávněn tento odpor překonat.* Z citovaného ustanovení zákona o Policii vyplývá povinnost osoby, vůči níž směřuje výzva, bezodkladně výzvě vyhovět. Pro opačný případ zákon výslovně zmocňuje policistu k jednání, jímž odpor povinné osoby překoná. Na základě uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že v dané situaci bylo povinností žalobce vyhovět výzvě příslušníka žalovaného a řidičský průkaz mu vydat. Jelikož je tato povinnost upravena zákonem o policii, nemohlo dojít ani k porušení článku 2 odst. 3 Ústavy, článku 2 odst. 2 Listiny a § 2 odst. 1 a 2 správního řádu, neboť státní moc byla realizována na základě zákonného zmocnění a způsobem zákonem předvídaným. Argumentaci žalobce rozsudkem NSS sp. zn. 6 As 126/2015 považuje krajský soud za nepřipadnou, neboť žádnou skutkovou podobnost s posuzovanou věcí krajský soud neshledal. Žalobce zcela záměrně vytrhl z kontextu označeného rozsudku část zdůvodnění [bod 22], kde NSS příkladmo uvádí případ excesivního zásahu policistů. V žalobcově věci se však nejednalo o žádnou prohlídku či lustraci, ale o výzvu k vydání řidičského průkazu za účelem zadržení řidičského průkazu, o čemž bylo žalobci vydáno potvrzení o zadržení řidičského průkazu.
17. NSS ve zrušujícím rozsudku tyto závěry krajského soudu vyjádřené již v předchozím rozsudku akceptoval, avšak vytkl krajskému soudu neodstranění rozporu v tvrzení žalobce a zasahujícího policisty ohledně faktického způsobu, jakým byl řidičský průkaz žalobce odňat. Současně zavázal krajský soud buď k doplnění dokazování za účelem odstranění tohoto rozporu, anebo k pečlivému odůvodnění závěru, že další

dokazování není nutné se současnou úvahou k otázce přiměřenosti provedeného zásahu (viz body [29] a [31] zrušujícího rozsudku).

18. Krajský soud dospěl k závěru, že rozpor mezi tvrzeními žalobce a zasahujícího policisty ohledně způsobu odnětí řidičského průkazu není nutno odstraňovat, když s ohledem na okolnosti vyhodnotil zásah policisty jako přiměřený bez ohledu na to, zda byl proveden se souhlasem žalobce či nikoliv. Přiměřenost postupu je upravena v ust. § 11 zákona o Policii tak, že: „*policista a zaměstnanec policie jsou povinni a) dbát, aby žádné osobě v důsledku jejich postupu nevznikla bezdůvodná újma, b) dbát, aby jejich rozhodnutím neprovést úkon nevznikla osobám, jejichž bezpečnost je ohrožena, bezdůvodná újma, c) postupovat tak, aby případný zásah do práv a svobod, vůči nimž směřuje úkon, nebo osob nezúčastněných nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného úkonem.*“
19. V posuzované věci byla splněna povinnost zasahujícího policisty dbát, aby v důsledku jeho postupu nevznikla žalobci bezdůvodná újma, neboť jak bylo prokázáno způsobem specifikovaným shora, žalobci vznikla povinnost odevzdat řidičský průkaz již cca 2 roky před tvrzeným zásahem, a proto jeho odnětí bezprostředně po další dopravní nehodě nebylo bezdůvodné, ale naopak zcela po právu. Zasahující policista splnil také svou povinnost danou ust. § 11 písm. b) zákona o Policii, neboť dbal, aby nevznikla bezdůvodná újma osobám, jejichž bezpečnost je ohrožena. Krajský soud již shora odůvodnil, že v posuzované věci je chráněným veřejným zájmem bezpečnost silničního provozu. Žalobce v minulosti prokazatelně v povinnosti respektovat tento veřejný zájem selhal, za což mu byl uložen adekvátní trest. Jeho výkon však žalobce svým postupem mařil. Ohrožoval tak bezpečnost blíže neurčeného počtu osob – dalších účastníků silničního provozu a povinností zasahujícího policisty tedy bylo úkon odnětí řidičského průkazu provést právě proto, aby osobám, jejichž bezpečnost je potencionálně ohrožena, nevznikla bezdůvodná újma, pokud by v důsledku jeho nekonání měl žalobce řidičský průkaz stále v držení a mohl se tak účastnit silničního provozu. Konečně dospěl krajský soud také k závěru, že policista postupoval rovněž v souladu s povinností stanovenou § 11 písm. c) zákona o Policii, když sice zasáhl do práva žalobce na soukromí při vyjmutí řidičského průkazu z jeho peněženky, ale v daném okamžiku tento zásah nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného úkonem, tj. odnětí řidičského průkazu za účelem ochrany veřejného zájmu na bezpečnosti silničního provozu a bezpečnosti jeho dalších účastníků. Na základě této úvahy krajský soud vyhodnotil jednak nadbytečnost dalšího dokazování, a jednak nedůvodnost žaloby ve vztahu k tomuto tvrzenému nezákonnému zásahu, neboť shledal, že provedený zásah policisty byl zákonný, jelikož byl přiměřený ve smyslu ust. § 11 zákona o Policii.
20. Pro úplnost krajský soud uvádí, že žalobní tvrzení o nevydání potvrzení o zadržení řidičského průkazu považuje za nepřipadné, neboť kopie potvrzení vyhotoveného dne 16. 10. 2016 a podepsaného zasahujícím policistou je součástí správního spisu. Potvrzení sice není žalobcem podepsáno, obsahuje však vysvětlivku psanou policistou, že žalobce se s ohledem na své zranění není schopen vyjádřit, a ani listinu podepsat. Pokud jde o sepsání úředního záznamu o odnětí řidičského průkazu, je z listin předložených žalovaným seznatelné, že k němu došlo až dodatečně, což je třeba označit jako pochybení zasahujícího policisty, které však nemá žádný vliv na zákonnost provedeného zásahu, neboť se jedná pouze o formální náležitost, jejíž absence na vlastní úkon, ani na právní sféru žalobce neměla žádný vliv. Stejný závěr lze učinit i k situaci, kdy by k vydání potvrzení o zadržení

řidičského průkazu nedošlo. Zákonné důvody pro tento úkon existovaly a provedení úkonu bylo z důvodů již shora uvedených přiměřené.

21. Jelikož krajský soud dospěl k závěru, že se příslušník žalovaného nedopustil žalobcem tvrzených nezákonných zásahů, žalobu v souladu s ust. § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** přípustné opravné prostředky. To neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu, či je-li namítáno nesprávné řešení otázky, která dosud nebyla Nejvyšším správním soudem řešena – v tom případě je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 24. září 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu